

promoveerd tot doctor in de Wiskunde en Natuurwetenschappen op een proefschrift getiteld: Immunological detection of oncornaviruses in normal and neoplastic tissues from individual animals.

De heer J. Th. ter Horst, wiens fotowerk in diverse jaargangen van het Natuurhistorisch Maandblad prijkt, ontving van de Fédération Internationale de l'art Photographique, waarbij 50 landen zijn aangesloten, de hoge onderscheiding van „Artiste”; voor een amateurfotograaf betekent dit het summum!

NATUURHISTORISCH MUSEUM

Programma der rondreisexpositie:

„zwemmen - kruipen - lopen - vliegen”

28 juni - 7 augustus te Maastricht in het Museum.
24 augustus - 12 september in Venray in het gebouw van de scholengemeenschap Jerusalem, Eindstraat 10.

VERSCHENEN

PUBLICATIES VAN HET NATUURHISTORISCH
GENOOTSCHAP IN LIMBURG

Reeks XXI, 1971.

Dr. J. Hofker: Studies of Foraminifera. Part III.

Prijs voor leden f 35,—, voor niet-leden f 40,—.

Verkrijgbaar aan het Natuurhistorisch Museum.

ATLAS PROVISORE DES INSECTES DE BELGIQUE
cartes 401 - 500.

édité par Jean Leclercq.

Collaboration scientifique: Marcel Leclercq, Fernand Wolf.

Collaboration technique: Robert Depireux, Christian Wonville.

Cartes 501 à 600.

Cartographie des Invertébrés Européens

Promoteurs: John Heath (Monk Wood)

Jean Leclercq (Gembloux)

Edition et distribution: Faculté des sciences agronomiques de l'état. Zoölogie générale et faunistique, Gembloux (B.).

Prix B.Frs. 128,—.

UITGEDACHT, DAGJE UIT

SAVELSBOS TE MOERSLAG

Op de oostelijke helling van het Maasdal tussen de dorpen Cadier en Keer en St. Geertruid ligt het staatsnatuurreservaat het „Savelsbos”, 175 ha groot, dat eigenlijk verscheidene boscomplexen omvat, waaronder het eigenlijke Savelsbos, het Eynderbos, het Rijckholterbos en het bos op de Riesenbergh. Zij stofferen als een langgerekte coulisse de grillig gevormde randen van de oostelijke Maasdalhelling. Het plateau zelf ligt gemiddeld 130 meter boven de zeespiegel en 80 tot 90 meter boven de Maasvallei.

Het Savelsbos strekt zich uit als een coulissenbos over een lengte van 6 km. Het grootste gedeelte van het bos, t.w. ongeveer 175 ha, is eigendom van het Ministerie van C.R.M. en als natuurreservaat in beheer bij het Staatsbosbeheer.

Na een doorbraak van de Maas ca. 200.000 jaar geleden heeft deze rivier zich hier een dal van 3 tot 4 km breedte ingeslepen, dat aan beide zijden door steilranden wordt ingesloten. De begrenzing aan de westzijde is de St. Pietersberg en aan de oostzijde het hierboven genoemde gebied.

De Maasdalhelling wordt op diverse plaatsen doorbroken door droge insnijdingen, zgn. droogdalen, die ook wel „dellen” of „grubben” worden genoemd. De grubben ontstaan door erosie ten gevolge van menselijk verkeer, vormen de natuurlijke verbindingswegen van de dorpen op het plateau met de plaatsen in het Maasdal. In het bos gaven zij tevens natuurlijke grenzen aan, waardoor verschillende onderbenamingen ontstonden. Hierop wijzen de volgende namen: de Riesenbergh, de Trichterbergh, het Savelsbos, alsmede het Ryckholter- en Eysderbos.

Door deze hoge ligging van het plateau is het bos van verre zichtbaar en als groenstrook in het landschap van onschatbare waarde. De opbouw van deze Maasdalhelling is in enkele oude grint- en mergelgroeven mooi te zien. Van de aanwezigheid van deze materialen maakte de mens een dankbaar gebruik.